

то иска, давай; и отъ никого, комуто си далъ, не искай назадъ. И както искате да постъпватъ другитѣ съ васъ, така постъпвайте и вие съ тѣхъ“.

Прочете по-нататкъ и тия стихове, дѣто Христосъ говори:

„И защо ме зовете: Господи, Господи, а не вършите що ви казвамъ? Ще ви кажа кому прилича оня, който идва при Мене, слуша думитѣ Ми и ги изпълнява. Той прилича на човѣкъ, който като си градилъ кжща, изкопалъ на дълбоко и турилъ основитѣ на камѣкъ, та когато станало наводнение и водата напръла на кжщата, не могла да я разклати, понеже била основана на камѣкъ. А оня, който слуша, но не изпълнява, прилича на човѣкъ, що градилъ кжщата си наземи безъ основа та кога водата насилила, тя веднага се съборила и рухването ѝ било голѣмо“.

Прочете Авдеичъ тия думи и радостно му стана на душата. Свали очилата, сложи ги на книгата, подпрѣ глава съ ржцѣ и се замисли. И зе да мѣри своя животъ съ тия думи, Па си мисли:

„Моята кжща—дали е на камѣкъ или е създана на пѣсѣкъ? Добрѣ, ако е на камѣкъ. И леко нѣкакъ, сѣдишъ самичѣкъ, чини ти се всичко си направилъ както Богъ иска, а поразсѣшъ се малко и пакъ сгрѣшишъ. Но все пакъ ще карамъ. И колко е хубаво! Помогни ми Господи!

Поиска да си легне, но жалъ му бѣ да се откъсне отъ книгата. И продължи да чете седмата глава. Прочете за сотника, за синѣтъ на вдовицата, прочете за отговора на Йоановитѣ ученици и стигна онова мѣсто, дѣто богатиятъ фарисей поканилъ Христа на гости; прочете още, какъ грѣшницата Му намазала нозѣтъ и ги омила съ сълзитѣ си и